

Janita Kaikkonen
Matkailualan perustutkinto
Haapaveden ammattiopisto

Újlengyel Unkarissa

Unkari (*unkariksi Magyarország*) on Keski-Euroopassa sijaitseva valtio, jonka pääkaupunki on Budapest. Sen pinta-ala on 93 028 neliökilometriä ja asukasluku 9 919 128. Väestötiheys on 108 / km². Unkarin rajanaapureita ovat Romania, Slovenia, Slovakia, Kroatia, Serbia, Ukraina ja Itävalta. Unkarin itäosa on alavaa tasankoa, pustaa. Lännessä ja pohjoisessa on enemmän kukkuloita ja vuoria.

Újlengyel (lausutaan uujlengjel) on pieni maalaiskylä Pestin läänissä, 50 kilometriä Budapestistä kaakkoon. Újlengyelissä on 1 661 asukasta.

Työssäoppimispaikkani

Työssäoppimispaikkani oli majoitus- ja ratsutila Akác-Tanya Újlengyelin kylässä. Se on suomalais-unkarilaisessa omistuksessa ja lähes kaikki asiakkaat olivat suomalaisia. Tilalla on 15 hevosta, 1 aasi ja kolme koiraa sekä pupu. Työssäoppimispaikastani kuulin opettajiltani, sillä Akác-Tanyalla on ollut ennenkin harjoittelijoita koulustamme. He ehdottivat minulle syksyllä ulkomaan työharjoittelua, ja innostuin asiasta. Ajattelin myös, että ulkomaan työharjoittelu näyttää sitten CVssä hyvältä.

Valmistelut ja matkustaminen

Olin aluksi suunnitellut lähteväni yksin, mutta Laura oli myös kiinnostunut ulkomaan harjoittelusta, joten päätimme lähteä yhdessä kuudeksi viikoksi. Sain reissua varten Erasmus+-rahoituksen. Kävin opettajan kanssa läpi asioita, mitä pitää olla mukana ja mitä paperitöitä jaksoon liittyy. Kävin myös Haapajärven ammattiopistolla tapaamassa kv-opettajaa sekä unkarilaisia vaihto-oppilaita. Sain paljon tietoa mm. unkarilaisesta ruoka- ja tapakulttuurista sekä kielestä.

Matkaan lähdimme 22.5 tiistai-iltana. Lensimme Norwegianin koneella Oulusta Helsingin kautta Budapestiin. Aamupäivällä oli juuri tehty Brysselissä se pommi-isku, joten luultavasti kai tästä syystä lento Oulusta Helsinkiin oli tunnin myöhässä. Se oli kuitenkin sama kone, joka lensi Budapestiin, joten meillä ei ollut vaaraa myöhästyä toiselta lennolta.

Budapestin kentältä meitä tuli noutamaan tilan omistaja Kati. Samassa kyydissä tuli myös toinen harjoittelija Lotta sekä yksi asiakas. Brysselin iskujen takia kentällä pyöri aseistettuja armeijan miehiä ja kentän ulkopuolella oli myös panssariauto!

Aamuaurinko kello 5.30

Ensivaikutelma, asuminen ja ruokailu

Tilalla vallitsi leppoinen tunnelma. Asuimme päärakennuksen yläkerrassa Lauran kanssa samassa huoneessa. Asuinolot olivat kohtuulliset, ei mitään viiden tähden hotellin luokkaa, mutta olen tyytyväinen aika vähään. Pelkäsin vähän etukäteen, että unkarilainen ruoka olisi makuuni liian tulista, mutta onneksi ei ollut, vaan ruoat olivat oikein maittavia. Asuminen ja ruoka oli 15 euroa päivältä. Meitä oli aluksi vain kolme harjoittelijaa, mutta myöhemmin tuli vielä kolme lisää. Kaikki harjoittelijat olivat suomalaisia. Siivooja, toimistotäti, kokki sekä tilanhoitaja olivat unkarilaisia. Koska tilalla pärjäsi suomen kielellä, ei minkäänlaista kulttuurishokkia oikeastaan tullut. Unkarilaiset työntekijät tosin eivät puhuneet edes englantia, joten heidän kanssa kommunikointi sujui elekielellä.

Hevosten heinät jaettiin kahteen isoon kaukaloon aamuin illoin

Työ

Minulla oli suoritettavana vaellusratsastuspalvelujen sekä englanninkielen työssäoppiminen. Työpaikkaohjaajani oli Henriikka Ranta.

Meillä oli harjoittelijoiden kanssa käytössä ns. vuorotyötaulukko. Kirjasimme taulukkoon, ketkä olivat aamuvuorossa ja ketkä iltavuorossa sekä vapaapäivät. Aamuvuoron hommiin kuului aamupalan laitto, hevosten aamuheinät sekä lounaskeiton lämmittäminen. Iltavuoroon kuului iltaheinien jako sekä koirien ruokinta. Nämä olivat ainoat päivittäiset rutiinit, muuten jokainen päivä oli vähän erilainen. Muita hommia olivat muun muassa hevosten hoitaminen ja ratsastaminen, laiturien ja varustekontin sekä varusteiden putsaamista, paikkojen siistimistä, saunan lämmitystä, asiakkaiden palvelemista sekä ynnä muut sekalaiset hommat. Työ oli siis todella monipuolista. Jos oli

ratsastavia asiakkaita, autoin heitä varustamaan hevosia. Jos ratsastavia asiakkaita ei ollut paljon, saatoinkin lähteä jollain hevosella mukaan maastoon. Yleensä ratsastin jollain, joka ei ole hetkeen liikkunut tai uudella tulokkaalla Sirulla, joka oli vielä nuori ja kokematon tamma, eikä sitä voinut vielä asiakkaiden käyttöön antaa.

Hevoset olivat kaikki erittäin kilttejä ja fiksuja yksilöitä. Ne asuivat yhdessä isossa laumassa (kahta uusinta tulokasta lukuun ottamatta), mikä oli mielestäni mukavaa. Niillä oli myös paljon laiduntilaa.

Varusteiden ja laitumien siivous sekä nettisivujen kääntäminen englannin kielelle olivat hommia, joita teimme, kun ei oikein muuta tekemistä ollut. Tiivistähtisiä työpäiviä oli hyvin vähän. Muutamana päivänä, kun oli isompi asiakasryhmä, oli melko kiirettä mutta muuten työpäivät olivat aika rentoja.

Meitä harjoittelijoita oli yhteensä kuusi. Meillä oli hyvä yhteishenki ja töitä oli mukava tehdä yhdessä.

Minä ja Pyry-poni

Vapaa-aika

Vapaapäivinä lähdimme porukalla pari kertaa käymään Budapestissa shoppailemassa ja katsellessa nähtävyyksiä. Vaikka kylä oli pieni, sieltä pääsi tosi hyvin julkisilla kulkemaan. Kävimme Lauran kanssa myös Balaton-järvellä. Joskus myös vietin vapaaapäiväni tilalla ottaen rennosti. Pyrimme, että jokaisella olisi aina kaksi vapaapäivää viikossa.

Balaton-järvi

Yhteenveto

Työ oli hyvin erilaista kuin mihin olen tottunut. Koska asuimme tilalla, oli työn ja vapaa-ajan välille vaikea vetää rajaa. Vaikka itse työ ei sinänsä ollut raskasta, otti jatkuva "päivystäminen" voimille, ja vapaapäivät tulivat todella

tarpeeseen. Unkarilainen työntekotyöli ehkä on enemmän ”miten päästä halvimmalla” eikä kuten suomalaisilla, ”miten päästä helpoimmalla”.

Opin paljon siitä, mitä yrittäjän arki voisi olla: valmiustilassa olemista, rästijuttujen tekemistä, asiakkaiden rentoa palvelua. Tutustuin mielenkiintoisiin ja mukaviin ihmisiin. Opin muutamia unkarinkielisiä sanoja ja lauseita. Näin unkarilaista luontoa, eläimiä ja kaupunkiympäristöä. Opin paljon unkarilaisesta kulttuurista, ruoasta, käytöstavoista. Kasvoin ihmisenä ja sain itsevarmuutta.

Odotin, että työtä olisi ollut enemmän. Minua ”varoiteltiin” paljon, että siellä joutuu sitten paiskimaan kunnolla töitä. Minulla kuitenkin oli usein todella toimeton olo, mutta sellaista se matkailuala välillä on: joskus on kauhea kiire, joskus on todella hiljaista. Lisäksi kuusi viikkoa on lopussaan hyvin lyhyt aika olla harjoittelussa. Siinä ajassa ehtii saada vasta pintaraapaisun kaikkeen siihen, mitä työ tilalla voisi olla. Olisin halunnut saada näyttöä varten enemmän harjoitusta maastojen vetämisestä, mutta kuudessa viikossa ei paljoa ehdi opettelemaan.

Unkarilaiset ihmiset ovat todella ystävällisiä ja ovat valmiina auttamaan kielimuurista huolimatta. Edes Budapestissä ei kaikkialla osattu englantia, mutta aina löytyi joku, joka auttoi meitä esimerkiksi lipun ostossa.

Voin kyllä suositella Akác-Tanyaa harjoittelupaikaksi. Ehdottomasti kannattaa mennä pidemmäksi ajaksi, jotta ehtii näkemään enemmän. Myös maalareille, raksaopiskelijoille ja datanomeille olisi varmasti paljon töitä.

Sankarten aukiolla